

Sygn. akt I S 49/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w I Wydziale Cywilnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Piotr Wójtowicz (spr.)

Sędziowie: SA Joanna Naczyńska

SA Ewa Solecka

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2016 roku w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

skargi L. K.

o stwierdzenie przewlekłości postępowania w nadawaniu biegu skardze na przewlekłość postępowania w zawisłej pod sygnaturą I C 482/15 przed Sądem Okręgowym w Bielsku-Białej sprawie z powództwa L. K. przeciwko J. K. i M. K. o zapłatę

p o s t a n a w i a

odrzuć skargę.

SSA Ewa Solecka SSA Piotr Wójtowicz SSA Joanna Naczyńska

UZASADNIENIE

L. K. domagał się stwierdzenia, że przy nadawaniu biegu jego skardze o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej doszło do przewlekłości, oraz o przyznanie mu 20000,-zł zadośćuczynienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Niezależnie od tego, że w postępowaniu Sądu Okręgowego po wniesieniu przez powoda skargi na przewlekłość, do jakiej dojść miało w prowadzonej przez ten Sąd pod sygnaturą I C 482/15 sprawie, nie sposób dopatrzeć się jakichkolwiek uchybień, skarga nie mogła w ogóle podlegać rozpoznaniu.

Zgodnie z art. 1 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. nr 179, poz. 184 z późn. zm.) ustawa ta reguluje zasady i tryb wnoszenia skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub zaniechania, między innymi sądu. Taka regulacja oznacza, że ustawa znajduje zastosowanie do takich jedynie działań lub zaniechań, które negatywnie wpływają na sprawność procedowania w całej sprawie, nie zaś do postępowań wпадkowych, sprawność prowadzenia których nie jest przedmiotem odrębnego badania i oceniania. Jeżeli nawet jakieś postępowanie wпадkowe, a więc i to wywołane skargą na przewlekłość postępowania, istotnie toczyłoby się z uchybieniem zasadzie sprawności, miałyby to znaczenie tylko wtedy, gdyby rzutowało to na wydłużenie się ponad rozsądną miarę postępowania w całej sprawie i stać by się mogło jednym z elementów oceny tego, czy doszło w niej (w całej sprawie) do przewlekłości. W konsekwencji zawarte w przywołanym wyżej przepisie unormowanie czyni

oddzielną skargę na zbyte – zdaniem strony – opieszale przedstawienie skargi sądowi przełożonemu niedopuszczalną. W tym zakresie Sąd Apelacyjny w pełni podziela ugruntowane już orzecznictwo (tak, na przykład, Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 14 lipca 2011 r., w sprawie III SPP 16/11, oraz w cytowanych w nim postanowieniach wcześniejszych, czy też Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w postanowieniu z dnia 21 sierpnia 2013 r., w sprawie II S 22/13).

Z powyższych względów na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. nr 179, poz. 184 z późn. zm.) w związku z art. 397§2 k.p.c. i w związku z art. 370 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

SSA Ewa Solecka SSA Piotr Wójtowicz SSA Joanna Naczyńska